

Az előfizetés ára:

1883 januártól egész évre . . . 8 frt.
 fél évre . . . 4 frt.
 „ „ negyed évre . . . 2 frt.
 Előfizethető a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében,
Traub B. és társánál, Böhm M.
 könyvkötőnél.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petitsor
 1-szer 6 kr
 2-szer 5 kr
 3-szor 4 kr
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
 Nyílttérben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelen hetenkint kétszer:
 szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
 Kapható a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében, **Traub B. és társánál, Böhm M.** könyvkötőnél Király-utca-

Uj jogtanulmányi és vizsgálati rend.

Négy évi munka után végre megérkezett. Négy évi munka és milyen munka volt az!

A közoktatásügyi miniszter ezelőtt négy évvel a legünnepélyesebb alakban azon kijelentést tette, hogy vidéki jogi tanintézetek a kor színvonala alatt állanak. Kijelentésnek ez elég különös volt. Egy minisztertől, ki 1875-ben maga szervezte a jogakadémiákat, azoknak tantervét, mértékét maga állapította meg, azokat saját közegei által megvizsgálta s önmaga által ki-nevezett, vagy legalább megerősített tanárok vezetése alatt tudta, az ilyen beismerés legalább is szokatlan volt. Még különösebben hangzott a miniszter azon kívánata, hogy a nem állami jogi iskolák fenntartói adják át a rendelkezésükre álló alapokat egy új egyetem létesítésére.

Ez ha különös is, de legalább határozott terv volt, melyhez hozzá szólni is lehetett. Nem is volt hiány a hozzá szólókban. Előállottak nagy nevű tekintélyek, melyeknek egy ország sínes oly bőséges bővében, mint szegény Magyarország és mély-séges bölcsességgel bizonyították, hogy Magyarországnak csak az az egyedüli baja, hogy nincs harmadik egyeteme. „Tudományos szellem“ „kor színvonala,“ „magasabb szempontok,“ „kor követelményei,“ „szuper-

fetaczió,“ „értelmi proletariatus“ s megannyi pogányul imponáló hangzatos jelszó alatt törtek lándzsát a mellett, hogy nekünk nem szakemberek, hanem tudósok kellene, s utólerhetlen fölünyük magaslátáról néztek le a vidéki jogakadémiákra, holott azoknak valódi állapotáról még csak sejtelmük sem volt. *) Utánuk siettek más tanácsadók. Összejöveleken, sajtóban, országgyűlésen, miniszteriumban, bizottságokban húzták a vészharangot a türhetlen állapotok miatt. Nincs az országban hasznavehetőbb, kártékonyabb intézet, mint a jogakadémiák, nincs boldogság másban, mint egy új egyetemen, s ki tudna elősorolni mindent, mit az akadémiák ellen felhozhatk, hiszen az önérdék minden nyelven beszél, minden szerepet felvesz, még az érdeknélküliségét is.

Nem volt ez a bajok fészkének jó akaratú felkutatása, hanem valóságos viviseccio. Így történt aztán, hogy mielőtt még a dogmává disputált új egyetemnek, mely az akadémiákat pótlandó és a magyar „tudományos szellemet“ a szakiskolák purgatoriumából megváltandó volt, nem hogy létesítésébe bele fogtak, sőt csak annak helyére nézve is megogyezni tudtak volna, a

*) Az egyik anketbéli szónok erősen gáncsolta az akadémiákat, mert a római jog csak 5 óras felévi kollegiumban adatik elő bennük. Még azt sem tudta, hogy e tantárgy az akadémiákon egész éves és 8 óras kollegiumban van a tanrendben felvéve.

fennállót, az akadémiákat, melyek az országának annyi jeles politikust, író, tudóst és tanárt neveltek, melyek vidékük emelése körül annyi érdemet szereztek a multban, s még többre volnának hivatva a jövőben, miután az 1875-iki szervezettel ugyanis agyon nyomták volna, most erkölcsileg is tenni igyekeztek.

A rombolásnak ilyen kérelhetlen munkája igazolást csak az új alkotásnak nagy és megfelelő arányaiban találhatna. Ez az oka, hogy az új reformok elé nagy várakozással néztünk, mert még mi közönséges gondolkozású emberek is kitűzött célunk, és az érdekében tett munka s áldozatok között bizonyos arányt és mértéket tartani megszoktunk.

Az új miniszteri szabályzat ebeli várakozásunkat nem igazolja. Az új szabályzat semmi egyéb, mint az eddig fennállónak kis mérvű tatarozása. A vizsgálatok tárgyainak száma megkevesebbitett. Ezen-tal a római pandecta jog, a jogbölcse-szet történelme és a statisztikának egy jelenté-keny része az alap és államvizsgálatokon nem kérdeztetik. A pénzügytan, ken-igazgatási jog, a büntető-, peres- és perenkívüli eljárás a vizsgálati tárgyak csoportjaival új kombinációba hozattak.

Ebből áll a reform lényege, melyhez talán még azt is számíthatjuk, hogy még eddig az egyik államvizsgálat a harmadik

A „Pécs“ tárezája.

A bolondos dászkál.

Slavici Juon falusi beszélye.

Az örök világosság fényeskedjék Pintilie dászkálnak! Jó ember volt és híres énekes. Nagyon szerette a halotti torokat. És ha kissé elrekedt, itta a nyers tojást, hogy javítson hangján, mely ilyenkor gyönyörűen kiadta azt a szomorú, mélabús dalt: „Mentsd meg uram a te népedet.“ Butukaniban volt dászkál, jó és nagy falu, gazdag nép lakta. Gyermeke csak kettő volt Pintilie dászkálnak: egy leány, kit csakhamar férjhez adott és Trandafir, ki Szegényházán pap lett.

Trandafir atyát tartsa meg az isten! Jó ember ő is, sokat tanult és még szebben énekel elhalt atyjánál. Mindig igazat, szepet mond, épen mintha könyvből olvasná. Derék, gondos ember ez a Trandafir atya. A sokból gyűjt és a semmiből is csinál valamit. Hogy legyen neki és másoknak.

Fiatal éveiben sokat fáradt. Az iskolákat nem oly könnyű dolog végig járni. A szegény ember nélkülöz is emellett. Fejjel dolgozni nehezebb, mint megfogni a kapa és kasza nyelét. De mégis sikerült neki. A kis Trandafirból pap lett apja falujában,

Butukaniban, jó és nagy falu, gazdag nép lakja, de a halotti torokat, a lakomákat nem szívesen látogatta Trandafir atya.

Különben kitünő ember volna, ha nem rotaná meg egy dolog. Nem szeret sokat beszélni, itéletében kiemeltlen: nagyon őszinte szemben bárkivel. Nem csúri a szót, hanem elmondja nyíltan, a mi szívében tekszik. Háládatlan dolog. Az embereket elszomorítja, ha fővegüket lekapjuk. Azután jó békességben élni a világgal. Bebizonyult ez Trandafir atyánál is. Az olyan ember, mint ő, két évig sem maradhatott Butukaniban. Egyszer egy, mászor más: majd a falusikat, majd az esperest szólta meg. Pedig tudvalévő dolog, hogy a papoknak legalább az esperessel tanácsos jó lábón állni. De Trandafir atya ezt nem akarta megérteni.

Szó sincs róla, igaza volt neki. Hanem igazuk csak a hatalmasabbaknak van. A gyengébbek ne rohanjanak ajtóstól a házba. A hangya nem rombolja szét a magas hegyet, — de elköltöztetheti helyéről, hanem csak lassan, porszemét porszem után. Talán ő is tudta, hogy ilyen a világ, de neki meg volt a maga gondolkozása. „Az mi igaz, az az ördög előtt sem hazugság.“ Ez volt a szójárása és ezzel megszerezte a bajt. Egy szó és még valami az esperesnél, utazás a püspökhöz az esperes pártfogása mellett. . . . Tudták a módját. És Trandafir atyát Butu-

kaniból áthelyezték Szegényházára — a hívők iránti tekintetből.

Lelkész Szegényházán! A ki tudja, mit jelent ez! De úgy kell Trandafir atyának! A ki árkot akar átugrani, előbb szabaduljon meg terhéől. Trandafir atyának pedig csak felesége és két gyermeke volt. Tarisznyája üres. Azért is nehéz volt neki Szegényházáig ugrani.

A „Száráz-ér“* en van egy falu, melyet az emberek Szegényházának neveznek. „Szegényháza“ falu a Száráz ér mentén: bizony jellemző elnevezés.

„Száráz-ér!“ Ér: mert a havasok közé zárt hely; száráz: mert víz egész éven át aig van a kigyózó mederben.

Ime, hogy áll a meder: Jobbról hegy terül el, melynek neve „Meredély“, balról három emelkedés van: a „Szinhely“, „Gödörös“ és a „Cserjés.“ A „Meredély“-en sziklák nőnek, a „Szinhely“-en szárazföldek vannak, a „Gödörös“-ben a falu terül el és a „Cserjés“-ben a mogyoróbokrok és a füzek közt a temetőnek jutott hely.

És mindennek koronája a háttérben kimagasló havas, melyről egy szomszédos völgybe hatalmas folyó árasztja vizét. A „Száráz-ér“ egyik mellékága ennek a folyónak. Tavaszszal, mikor a havason olvadni

év végén már lehető volt, ezentul azt lenni csak a negyedik év befejezése után lehet, tehát ezentul lesz a joghallgatónak egy olyan éve, melyben még ha akarnak sem tehetnek vizsgálatot.

Ez hát az a követelve sürgetett reform, mely az eddigi „túrhetlen“ állapotokat túrhatóvá, sőt megfelelővé teszi? Hol vannak a négy év előtt elhangzott jelszavak: „tudományos szellem“ „magasabb színvonal“ stb. Ezen modern stílyben kiállított s a közvélemény bürcjén magas névértékben kibocsátott tetszetős papír érteke a gyakorlati élett apróppénz forgalmában ennyire devalválódott volna? Mikor csalódtak, akkor-é, mikor a magyar jogi tudományt elhagyták, az iskolák állapotát a kor színvonal alá állónak, az értelmi proletáriátust immens veszélynek állították, vagy most midőn ilyen bajokat ilyen homeopátice (similia similibus, a nem tanulást a vizsgálatok korlátozásával) gyógyíthatni vélük.

Ezért kellett négy év alatt annyi tintának elfolyni, annyi szóközi remeknek elhangzani, a vidéki akadémiáknak pedig a vivisectió következtében annyi vért veszteni?

Megfoghatatlan. Trefort Ágostonnak a magyar tudományosság művelése és emelése körül hervadhatlan érdemei vannak, az ő munkáit olvasva, beszédeit figyelve lehetetlen be nem látnunk, hogy egy minden ízében igazi tudóssal, egy filozoffal van dolgunk. Hogy van még is, hogy ő, ki a műgyezetmet, s a tud. egyetem orvosi és bölcsészeti karait nem is annyira reformálta, mint igazabban mondva újjá teremtette, a jogi szakoktatás reformja körül, dacára hogy e tudományok épen ő egyik legkiválóbb élő képviselője, nem bir szerencsés kezekkel?

Ennek okát csak abban találhatnók fel, hogy az a viszony, melyben a vidéki akadémiák a tud. egyetemekhez állanak olyan természetellenes, hogy benne egészséges, életrevaló reform, ha csak nem gyökeres, a megoldhatatlan feladatok közé tartozik.

Vagy legyenek az akadémiák szakis-

kolák, melyek meghatározott hivatali, vagy nem hivatali tisztségre képesítnek, s rendeztessék külön tanterv számukra, mely az eddigi tanulási idő és a felesleges tantárgyak megszorításával, a szakszerű tárgyaknak pedig behatóbb és gyakorlatiasabb művelésével járjon, s akkor az akadémiák mint intézet egy teljes egészet fognak képezni, vagy legyenek tudós iskolák s akkor legyenek ismét egész intézet, azaz fejlesztessenek tovább s adassék meg nekik a tudorozási jog.

De megadni a tanítási képességet nekik, kötelezővé tenni a szigorlatokat, s a tudorozási jogot megtagadni tőlük, ez egy olyan monstruoizitás, melyben egészséges pezsgő élet biológiai képtelenség.

Horvátország ügye.

Horvátország ügye ismét új stadiumba lépett. Ha visszaemlékezünk mindarra, a mi eddig történt, — az ok és okozat természet-szerű törvényének követelménye gyanánt jelentkezik az, hogy Ramburg tábornok személyében Horvátországba — az alkotmányos gépezet teljes felüggesztése mellett — teljhatalmu magyar kir. biztos nevezett ki. — Mi is történt Zágrábban, illetőleg Horvátországban a mi igazolja, hogy oda a magyar király és kormány teljhatalmi biztost küldjön? — Ott, tehát a magyar állam, szt. István koronája területén, a magyar állam magyar feliratu címere az auctoritatio hatóságok szeme láttára lépének, lábball tiportatják. — A magyar állam erre az ottani hatóságok kötelességszerű repressiv fellépését sürgeti; mire a bán a korona tanácsában megjelenik — és itt a magyar czimer tiszteletteljes visszahelyezésének végrehajtására kötelezettséget vállal. — Amint azonban Száva partjához ér a magyar király és magyar kormány előtt elvállalt kötelezettségének teljesítése elől — a bán méltóságról való végleges lemondása által — félrevonul. és kijelenti, hogy ő a magyar-czimer visszahelyezésére nem vállalkozik, más szavakkal, hogy ő — habár hatósági erővel és hatalommal felruházott hivatalnok a magyar államnak — nem hajlandó a magyar állam területén — a magyar államalattvalókkal szemben a megsértett magyar állami tekintélynek elég-

tételt szolgáltatni. Ezen egyrészt a magyar-állam és királyával szemben elkövetett hűtlen eljárás, mely egyuttal annak elismerését képezi, hogy a magyar czimert letépett csészlék erőszakoskodó eljárása a bán helyeslésével találkozott, — másrészt azon körülmény, hogy nemcsak a bán, de azonkívül a zágrábi városi és többi hatóságok is a magyar államnak tartozó szolgálatot felmondták, — végre, hogy Horvátország fölb területén a magyar állam tekintélye ellen irányzott lázadó események jelentkeznek — indokolják azt, hogy a magyar állam — mely az alkotmányosság és törvényesség hangsúlyozásával és ezekért századokon folytatott küzdelmével az alkotmányosság mint államának hirtelvére tett szert — kénytelen volt Horvátországban az erőre és hatalomra támaszkodó alkotmányon kívüli kormányzatot, mint ultima ratiót létesíteni. — Nem indokolatlan a magyar kormány ezen eljárására vonatkozólag azon kérdés felvetése, miért épen egy hadseregbeli katona és épen a fenteevezett küldetett ki kir. biztossal. Azt hisszük, nem esládunk, ha a magyar kormány ezen eljárását egy igen fontos politikai motívumra vezetjük vissza. A horvátok ugyanis a magyar állam és a magyar király tekintélyével szemben szeretik az osztrák császárt s a császári hadsereget kijátszani s valahányszor az őket jótéteményeivel dédelgető magyar állam ellenében — mint most is — daczoló állást foglalnak el, készek az osztrák császár és annak hadseregére, mint a horvátokat különösen védelmező olyan erőkre támaszkodni, mely őket a fenyeítő magyar állammal szemben megvédelmezi. — Okosan tett tehát a magyar kormány, hogy egy hadseregbeli tábornoknak biztosként való odaküldése által alkalmat fog szolgáltatni a horvátoknak, hogy ezen álomból is kijózanodjanak. Ezen hadseregbeli katona meg fogja őket tanítani arra, hogy Szent István koronája területén csak magyar állami érdek létezik; meg fogja őket tanítani, hogy habár közös-hadseregbeli, horvátok szerint császári katona, a magyar állami érdeklet belemeléséigével szemben is érvényre fogja juttatni, — ezen szerintök csak császári tábornok a császári hadsereg szuronyával kényszeríteni fogja őket arra, hogy a magyar állam tekintélye előtt térdelet hajtsanak és végre még egyre meg fogja őket tanítani, és ez az, hogy a horvátoknak, mint a magyar állam alattvalóinak nem császáruk, hanem magyar királyuk van, ki a magyar állam

kezd a hó, a hatalmas folyó vizéből jut a „Száráz-ér“-nek is, mely ilyenkor megszűnik száraz lenni. Pár óra alatt a szegényházaiaknak van vizük bőven. Monhatni minden évben így van. Mikor vétésük legszebbnek mutatkozik, a száraz ér meghazudtolja más és elmos utjából mindent.

Hanem még jó volna, ha csak ily rövid ideig garázdálkodnék. De helyenként mocsárokat hagy maga után a békák nemzetségének nagy gyönyörűségére. A buzalkalás helyett pedig a mocsárok mentén szivesebben tenyész a sás meg a fűz.

Ki csodálkoznék rajta, hogy a szegényházaiak idővel a leglustább emberek lettek? Bolond a ki ott vet, hol nem arathat. A „Szinhely“ magasban fekszik ugyan, de ott a kalász csak arasznyira nő; a „Meredély“-en a szeder sem terem meg. A hol haszonra nincs kilátás, a dologra sincs meg a kedv. A ki dolgozik, szerezni akar, a Szegényházaiak letettek erről, mert nem szereshettek. A míg tehettek, pihentek az árnyékban és ha kellett, hát elmentek napszámba dolgozni a szomszéd falukba. Ha jött a tél . . . baj volt bizony.

A ki hozzászózott a roszhhoz, nem gondol a jobbra: Szegényháza népe úgy hitte, így kell annak lenni. A hal vizben, a madár a légben és a szegényházaiak szégyenségen.

Szegényháza? Ilyen falunak is kell lenni. Itt egy ház, amott a másik . . . egyforma mind. A sövény felesleges, hiszen nincs mit bekeríteni; utca az egész falu. Kéményt rakni a házra bolondság volna: a füst majd talál magának helyet máshol is. Betapasztani a házakat felesleges, úgy is lehullana idővel. Pár összetakolt fa, szalmafedél, jól, rozsul összeállított kemence, négy földbe vert karó tetején készített felhely, három deszkából készült ajtó . . . kevés dolog, hálás munka. A kinek nem tetszik, tegyen róla.

A falu legmagasabb helyén van valami alkotmány, melyet a szegényházaiak úgy neveznek: „templom.“ Mi volna ez? Egy csomó öreg tuskó egymásra felhalmozva fal alakjában. Hajdan, nem tudni mikor, ez a fal-forma ég felé nézett, de most már — ezt sem tudni mióta — arra felé hajlik, a hol a tornyot kell képzelni. Csak képzelni, mert az egykori torony oszlopai elkorhadtak és a nagy szélvész idején az egész lekvánkozott a földre az egész maga nagyságában. Ugy is maradt azután, mert hát Szegényháza nem nagy szükség van a templomra.

Pap? Mondják, hogy nincs falu pap nélkül. A ki ezt mondja, nem ismerte Szegényházát. Szegényháza pap nélküli falu volt. Azaz papja volt mindig, csakhogy

az ő papjuk volt falu nélküli pap. Nevezetes egy hely . . . Nem volt még pap, a ki három napon túl megmaradt volna Szegényházán: az egyik napon jött, a másodikon ott maradt és harmad napra ismét elment. A hány bünös pap, mindannyi járt itt és a ki tovább maradt három napnál, megtisztult bűneitől.

Trandafir atya ide jutott. Neki nem lehetett reménye, hogy, mint mások, három nap alatt megszabaduljon. Nagyot hibázott az esperes ellen, más falura nem tarthatott számot. De falu nélküli csak nem maradhatott. Falu nélküli pap annyit, mint szekér nélküli kerék, ökrök nélküli járom, karó tetejére tüzött kalap. Föltette magában, hogy jó arcot csinál a roszt jatekhoz. Falu volt végre Szegényháza is és senki sem mondhatja, hogy falu nélküli pap. Valóban méltó pap a méltó faluhoz. Az ő tarisznyája sem volt különb hivi tarisznyáinál.

Trandafir atya mindjárt kezdetben meggyőződött egy dologról, hogy Butukaniiban jobb volt, mint Szegényházán. Az embereknek volt valamiskéjük, és a hol van, onnan lehet valamit kapni. Szegényházán azonban minden ajtó-zár fából volt.

Nemsokára azon meggyőződés érlelődött meg benne, hogy nem voltak ostoba emberek, kik a torokat, lakomákat kezdeményezték. De Szegényházán nem voltak to-

törvényeinek 1867 óta leghívebb és legigazságosabb végrehajtója.

Hogy épen Ramberg nevezetett ki, az valószínűleg azon körülménynek tulajdonítható, hogy ő évek óta már Horvátországban legfőbb katonai parancsnok, mint ilyen a viszonyokat ismerve, biztosíthatóan biztonyára ott fogja érvényesíteni, a hol leginkább szükséges leend.

Az események további fejlődésére nézve egyelőre csak annyit jegyezhetünk meg, hogy midőn a rend, a nyugalom teljesen helyre lett állítva, midőn a magyar állam megsértett tekintélyének teljes mérvű elégtételt adott és a törvényes állapot iránti biztosíték a körülmények alakulatában feltehető leend, — a rendkívüli, alkotmányon kívüli állapot meg fog szüntettetni és a kinevezendő bán alkotmányos kormányzata újra kezdetét veendi.

A czimer kérdés pedig alkotmányos tárgyalás céljából a magyar országgyűlés elé viendő, hogy ott a törvényes faktorok hozzájárulása mellett eldöntessék. Ezt mindjárt a czimerkérdés elején tartozott volna tenni Horvátország. E helyett azonban a csészelék erőszakoskodó tettét magáévá téve — a magyar állam elleni általános elenségek indulatú tendenciát árult el, — a mi — a Horvátországgal kötött egyezségnek radicalis megváltoztatásával — megtorlandó.

Felhívás.

Nyiregyház város értelmisége a zavarások megállítására céljából, következő felhívást intézte a polgársághoz; a felhívásban foglaltak olannyra illeken majdnem az egész országra, hogy annak közléseivel a közrendnek csak jó szolgálatot tehetünk. — A felhívás így hangzik:

Polgártársaink! Városunk a legutóbbi napokban eddig soha, még a legválságosabb időkben sem tapasztalt, oly eszelős utcai kihágásoknak volt több éjjelen színhelye, a melyek ugyan éretlen csinyek magokba véve, de ha csirájukban el nem fojtatnak könnyen a legkárosabb következményeket vonhatnák maguk után. Nem lehet és nincs is a legcsekélyebb kétségünk az iránt, hogy városunknak minden egyes polgára és tisztességes lakosa ezen, a józan ész által feltehető minden jogszerű és helyes cél nélkül való, városunknak hagyományos jó hírnevét be-

szennyezni, polgáraink alkotmányos törvényhez hű megtartását pellengére állítani és így a legszentebb, eredményben legvitálisabb jogait megtámadni célzó botrányokat — jeleikre ezek bármily alakban, — bennső felháborodással elítéli.

Polgártársak! Nem akarunk a városunkban ismételve elkövetett utcai kihágásoknak nagy fontosságú tulajdonítani, de sem ezeket, sem az ország számos részében felmerült és több helyen a legszomorubb s legkárosabb következményekhez vezetett zavargásokat kicsinyelnünk, a józan ész szerint, nem lehet és nem szabad. A megelőzhetetlen tapasztalat bizonyítja, hogy ezen és az ilyenmő zavargásoknak, melyek később a legátkosabb fejtelenségű nöttek ki magokat, — kisszerű utcai kihágások, sokaknak tetszetős tüntetések voltak kiindulási pontjai s ha a mi városunk minden egyes polgárért bizonon el mertük is vállalni a felelősséget, hogy a törvényszerű közbékességet, rendet megháborítani nem fogja, — de van városunknak igen sok állandó és időnkint itt tartózkodó lakosa, a kiknek veszteni valója vagy igen kevés vagy épen semmi sa kik — egyes feltűnni vágyó szájhősöknek eszelős izgatásai vagy a zavarosban halászni reménylő gazfiak látásai által felbujtogatva, habár mi ezt teljesen valószínűtlennek tartjuk, de a legszélős esetben mégis megtörténhetik, porba tiporhatnák városunknak, — és így minden egyes igazi polgárának eddig széplőten tisztaságban megőrzött országos jó hírnevét, mindennél drágább honpolgári becsületét és kiszámíthatatlan anyagi romlásba döntenének mindnyájunkat.

Kétségtelen ugyan, hogy a felbujtogatott zavargókat a legszigorubb megbüntetné a törvénynek az állami, az emberi társadalom legfelsőbb jogánál fogva sújtó vas keze, de a város polgárainak, a kiknek nemcsak erkölcsileg és anyagilag igen sok és drága elveszthetőjük van, hanem a kiknek Nyiregyháza városa csaknem kivétel nélkül bölcsőjük volt és örök nyugalomuk helye is lesz, évszázadokra helyrehozhatatlan veszteségeit a büntetéseknél legszigorubb megbüntetése sem kárpótolhatná távolról is. És hogy az undok eszú-mászó férgek módjára alattomosan dolgozó, piszkos önérdékű izgatók a nép boldogítását hangoztató szájhősök, róka elővigyázattal és himpeller gyávaással idejekorán megugranának a saját legdrágább bőrüket fenyegető veszély elől úgy, hogy semmiféle eszedőr sem ér-

hetné utól: arra nézve az összes nemzeteknek évszázados története szolgálat ez és ezer példában megdöntetlen bizonyítékokat.

Polgártársaink! Szegény hazánkra néhez idők következtek be, melyeket, a horvát bonyodalmak és az egész Európa politikai láthatárát elborító vihart jósló fellegek sulya alatt, a legnagyobb válságok követhetnek. Ugyanazért minden egyes honpolgárnak, aki hazáját, szülővárosát, családját szívből szereti, aki a magyar nemzetnek évezedeken át szentül megőrzött egyik legmagasztosabb erényét, az alkotmányos törvény és az általános emberi jogok iránti őszinte tiszteletet lelkeben vallja s tettel bizonyítja: legfőbb és elmulasztathatlan kötelessége az, hogy kövessen el nemcsak saját otthonában, hanem minden helyen, a hol megfordul, szóval és tettel, tőle kitelhetőleg mindent arra nézve, hogy édes szülő városukban — a közbékesség és a törvényszerű rend, bármily nemzetiségű s hitfelekezeti egyének irányában — a legpéldásabban fentartassék. Óktassa ezen egyedül üdvös és hazafias szellemben a csekélyebb méltóságú és éretlenebb gondolkodású család tagjait, cselédjeit és munkásait; de főleg figyelmeztesse mindezeket arra, hogy mindazon hangzatos népboldogító szavak, melyek bármily magas vagy alacsony állású egyének által kimondva, a törvény által biztosított közbéke, közrend megzavarására csábítanak, az édenkerti sátn átkos sugalmaszai, melyek a helyes gondolkodástól megfosztott bűnbe rohanókat. — mig a felbujtók minden veszély elől idejekorán megszöknek — az elkerülhetetlen kárhözathat, az élet-halál felett döntő igazságszolgálatának biztos büntetésébe taszítják.

Ha minden egyes polgártársunk ily szellemben fog működni, meg fogunk híven felelni polgári legszentebb kötelességünknek s teljes bizonyossággal kivandjuk azt, hogy meg lesz véde minden legkisebb szenttől városunknak és így polgárainknak eddig széplőten tiszta jó hírneve épen úgy, mint megelőzve lesz, habár némi anyagi áldozatokkal is óriási nagyra nőhető károsodása.

Hirek.

Ünnepélyes istentisztelet. Ó fenséges Rudolf trónörökös családjában bekövetkezett örvendetes esemény miatt szeptember hó 9-én, a helybeli evangélikus templomban hála istentisztelet tartatik.

rok és lakomák. „Végre is — okoskodott magában — szegény faluban a pap is koldus. A míg a szegényháziak lusták maradnak, szegények lesznek és én éhes.” Feltette, hogy derék embereket farag hiveiből.

A derék emberek boldogulnak. „Ha a tehénnek van mit enni, tejel is.” Így szólt és cselekedni kezdett. És Trandafir atya erős teju ember, ha elindul, meg is érkezik, vagy meghal az uton.

Az első vasárnapon Trandafir atya beszédet tartott hívei előtt, kik nagy számmal gyűltek össze látni az új papot. Nincs nagyobb elégtétele az olyan embernek, ki mások javát akarja, mintha látja, hogy meghallgatják és szavai gyökeret vernek. Trandafir atya boldog volt e napon. Még soha sem hallgatták annyi figyelemmel. Ugy tetszett, hogy ezek az emberek teljesen megértették azokat a gyorsan folyó szavakat és a talaj termékenyen igérkezett.

Az elveszett fiúról szóló részt olvasták föl az evangéliumból. Trandafir atya elmondta, hogy isten végnélküli jóságában boldogságra teremtette az embert. A mindenható azt akarja, hogy a világra jött ember érezze az élet tiszta gyönyöreit, mert csak így szeretheti a világot és nyer őszönt a

jóra. A ki akar saját, akár mások hibájából csak keserűséget és bajt ismer e földön, nem szereti az életet és azért bűnös módon megveti ezt az isteni adományt.

Mit tesznek azonban a lusta emberek, kik kezüket sem nyújtják az isteni adományok után? Bünt követnek el. Az ember munkára van teremtve, a ki nem dolgozik, nagy bűnös.

Ezután beszélt az éhez ember nyomorú életéről, tanácsokat adott hiveinek, mit kellene nekik csinálni tavasszal, nyáron, őszszel és télen. Az emberek hallgatták; arczukon visszatükröződött a pap beszédének hatása és otthon is csak erről beszélgettek. Sokan talán alig várták a holnapot, hogy megkezdhessek a munkát.

— Ilyen pap még nem volt Szegényházán! — szólt Marku, elválva szomszédjától.

— Pap, — olyan pap, akár valami tisztelt falu; — felelt Mitru, mintha érezné, hogy az ő faluja nem épen tisztelt.

És jött a többi vasárnap. Trandafir atya azonban nem prédikált többé oly buzgón. Hiszen a második vasárnapon már nem volt kinek beszélni. Esős idő volt és az emberek otthon maradtak. A következő vasárnap verőfényes nap volt, de a hívek mégis elmaradtak. Egy-egy vénasszony, tö-

rődött öreg ember, ennyiből állt a hallgatóság. Gyakran csak ő a pap és a harangozó látogattak a templomba. Így nem megy a dolog.

Ha közönséges ember lett volna, hát itt megállapodik, de Trandafir atya olyan, mint a kecske a káposztás kertben. Ha kikergetik az ajtón, a sövényen buvik be; ha a sövényen nem talál lyukat, átugrik és csak a kár nagyobb, mert összetapossa a veteményes ágyakat.

— Várjatok csak — szólt, — ha ti nem jöttök hozzám, el megyek én hozzátok! Nyakába vette a falut. Szája nem szünetelt egész nap. A hol emberekkel találkozott, elkezdett nekik tanácsokat adni. A mezőn találkozott a pappal; a hegyen a pap találkozik veled; ha a patak felé jársz, a papot is arra látod; az erdőn is elédbe kerül. A pap mindenütt ott van és a hol reád talál s megöl tanácsaival.

Valami egy évig tanácsolt hiveinek Trandafir atya. Az emberek szívesen hallgatták; tetszett nekik elbeszélgetni vele, de azért maradt minden a régiben. A pap beszankodni kezdett és megszünt tanácsolni. A faluban nem volt ember, kire rá nem pazarolta volna összes tudományát: nem volt már mit mondania.

Hymen. Bonyhádi Perczel Béni, Baranyamegye széptelhetőségű II-od aljegyzője vasárnap jegyezte el Tróber városi rendőr kapitány kedves s szép leányát, Etelkát.

Hymen. Zsolnay Juliska urhölgy, Zsolnay Vilmos pécsi nagyváros leánya, Tátrafürdőn Kopaszyna Sikorsky Tade lovaggal egybekelt. — Fogadja őszinte szerencsekívánatainkat.

A Pécs-belvárosi templom díszítésére újlag és utólag adakoztak; Freyler Károlyné 3 frt., — Andrásits Terézia 1 frt., — Vasatta Francisca 2 frt 50 kr., — Reinisch Móríc 10 Mária huszast, — Amon Gábor 4 frtért asztalos munkát. Hálás köszönet a jóságos adakozóknak! — Az aláírási iv a munka befejeztéig nyitva áll.

Az idő már ösre jár. Időjárásunk egyszerűen megváltozott. A kedden volt erősen meleg időre szerdán és csütörtökön beborult. A várt eső bekövetkezett, egyszersmind hűvös szellet is hozta magával, mely a felső kabátot ugyancsak elviselhetővé tette. Tegnap ismét kiderült s kellemes, bár alacsonyabb hőmérsékben osztotta jótékony sugarait a nap. A nagy melegek ugylátszik ez évre megszűntek, az ősz beállt s szebb hazába költözik már a madár.

Uj énekest fedezett fel a népszínház számára Vízváry, ki a napokban Mohácson vendégszerelt. Hadai, ki a télen Bogoyó színtársulatával Pécssett volt s szp baryton hangjával az itteni közönség tetszését is megnyerte, annyira meglepte Vízváryt, hogy azonnal ajánlotta Evvának, a népszínház igazgatójának. Erre az igazgató felhívta Hadait próbánaklére s ez oly jól sikerült, hogy Evva öt októbertől kezdve a népszínházhoz szerződött.

Betörés. E hó 2-án éjjel ismeretlen tettesek a bányatelepi társasági raktárt feltörték s benne nagymérvű pusztítást vittek véghez. Mint tudostónk értesít, kocsiszámra vitték el a készletben levő lisztet, dohányt, kávé, czukrot s egyéb élelmiszereket.

Zavargások. A szigetvári eseményekről még a következő részleteket kaptuk: Szigetvár, szept. 4. Tegnap kalandos hírek szárnyalták be városunkat, hogy a cséselék bosszút fog állani a zsidókra megölt és megsebesített társaikért. Szerencsére a hírek nem valósultak meg, s az éjjel semmi rendzavarás nem fordult elő. Egész éjjel katonai őrsapatok czirkáltak a városban, de sehol sem kellett fellépniök. Éjféltájban vak tizlárma támadt, mely azonban nem valósult meg. Tegnap este a zavargásról érte-

— Ej, így nem jól van. A tanács nem elég, erősebben kell hozzáfogni! gondolta magában.

A gúny fegyveréhez nyúlt. A hol emberre talált Trandafir atya, elkezdte neveltségessé tenni minden módon. Elmegy egy ház előtt, mely nem épen tegnap óta van befedve. „Te! ügyes ember vagy te mégis! — szolt a gazdához, — a házad fedele is tele van ablakkal. Nagyon szeretted a világosságot és az áldott napsugárt!“

Pizkos szoknyája asszonyra talált. „Nézd csak, de hát mióta viseltek ti posztó szoknyát?“

Mosdatlan gyereket lát. „Hallod-e menyecske, sok lekvárt főztetek, hogy a gyermekek úgy bemázolják magukat!“

Lát egy embert, ki az árnyékban hever és megszólítja: „Jó munkálkodást!“ Ha az ember fölkel, kéri, ne hagyja félbe munkáját, hiszen gyermekei vannak.

Igy kezdte és folytatta. Odáig jutott, hogy az emberek kezdik elkerülni a pappal való találkozást. És a gunyolódó papot elneveztek: bolondos dászkalnak. Bolondos dászkal is maradt.

Egy nem tetszett a hiveknek. Mind-egyik szivesen kinevette társait, de egyik sem látta örömet, hogy őt nevetik. Ilyen az emberi természet. Nem telt bele egy év

sülve, Fornszek országgyűlési képviselő is megjelent városunkban, mi igen jó hatást szült. A zavargók, kik szeptember 2-kán éjjel meggyalázták városunk jó hírnevét, többnyire munkakerülő, csavargó napzamosokból és iparossegédekből kerültek ki. A csoportosulás éjjel 11 óra tájban kezdődött a keleti városrészben, s innen jöttek át a belvárosba. Mintegy 12 zsidó lakás ablakait s ajtóit bezúrták, a Bienenfeld, Ehrenstein és Weisz-féle kereskedések boltjait feltörték, azon behatolva, a talált árucikkeket megsemmisítették. A megyei hajduk, a szolgabíró határozott rendeletére először csak a levegőbe löttek, mire a cséselék szétszaladt. Néhány perc múlva ismét visszatérve, még nagyobb erőmegfeszítéssel akarta folytatni gyalázatos munkáját, de a hajduk ekkor már a tömeg közé tüzeltek, mire egy Fábán János nevű asztalossegéd azonnal meghalt, 3 napzamosféle pedig súlyosan megsebesült. E lövésekre a tömeg ingerületen kiáltá: „Most menjünk az urakra!“ s a szolgabírói lakás elé indult, azonban a hajduknak az utazát elállva, sikerült őket visszatartani s szétugraszani. — E garázdalkodás után két század huszár érkezett távirati megkeresésre Szigetvárra, még pedig külön vonattal. Ma pedig Tolnárol a 4. hadtestparancsnokság egy újabb huszárzadatot rendelt városunkba. A század délután 3 órakor indul el a bonyhádi állomásról. Ugy látszik, hogy a tegnapelőtti sajnó eseménynél is kaputos izgatottá vitték a főszerepet s lázították fel a félig ittas cséseléket. Gruber Gusztáv kir. járásbíró saját maga vette kezébe a vizsgálatot s a legnagyobb eréllyel folytatja. A zavargók befogatását a katonaság megérkezte óta szigorúan teljesítik. Eldígitiz embert tartóztattak le, kik közvetlen részt vettek a zavargásokban. Az agyonlőtt Fábán asztaloslegényt ma délután temették el meglehetősen számú közönség részvéte mellett. A három sebesült közül egy Liszkovaretz nevű a börtönbe, egy molnárlegényt, kiről az az állír terjedt el, hogy sebében meghalt, a kórházba szállították. Szigetvár vidéke is izgatott, de zavargás még nem fordult elő. A legnagyobb elővigyázat és legszigorubb intézkedések azonban elkerülhetlenül szükségesek. A hangulat általában még nagyon nyomasztó.

Mennyi sört főznek Baranyában? Bár a sörfőzés a fogyasztási adó behozatala óta csökkent, azért Baranyamegye sörfőzői — tekintettel boszniai összekötetéseikre — nagy mértékben főzik a nemes árpalét. Különösen előnyére van sörfőzőinknek, hogy, kivéve a

és a faluban minden ember a kigunyoltak közt szerepelt: nem volt már kit gúnyolni, mert egy időtől fogva még a kigunyoltak is nevettek. Most már csak az volt hátra, hogy a falu gúnyolja a papot.

Két év alatt Trandafir atya nem tudott semmire menni. Hát ne busítsa a dolog? De bizony meg is haragudott. Elkezdte ocsárolni az embereket. A mit annak idején tanácsolt, majd gunyolódott, most az ocsárláshoz folyamodott. De nem sokra ment. Kezdetben az emberek vállalt vontak. Később vissza is mormoltak valamit. Végre pedig elkezdtek ők is szidni a papot.

Ettől kezdve a dolog bonyolódott lett. Az emberek tiltakozni kezdtek a szidalmazás ellen és kikelték, hogy elmennek a püspökhöz és majd kikergetik a faluból a bolondos dászkalat.

No hiszen ez kellett csak. Eltalálták. Hogy elkergetik? Csak most kezdte igazán ocsárolni őket.

Igy történt, hogy a falu bölcsei kocsira ültek. Elmentek az espereshez és onnan a püspökhöz.

(Vége következik.)

kőbányait, az idegen söröket nagyrészt lezserítették a versenyről. Érdekes adatokat tüntet fel a tavali év. Van Baranyában összesen négy sörfőző, ezek közül Scholtz Antal 5155, Hirschfeld Samu 4020, Raithl Károly Csokoládén 780 és Nehr József Siklóson 1200 hectolitert, mind a négy összesen 91.156 hectoliter sört főzött, mely után 24.927 frt 83 kr. fogyasztási adó fizetett.

Horvát szomszédaink mindjobban kitesznek magukért. Formális lázadást csaptak s egész élethű csaták folynak a katonaság és a horvát parasztek között. Az előbbieket bár nem veszik tréfának a dolgot sőt telhetetlenül mindennap küldenek néhány zendülőt a másfalra, azért a lázadás nem szűnik, sőt nagyobb mérvet ölt. Mennyire elfogultak horvát szomszédaink a magyarok iránt, bizonyítja az eset, mely egy horvát faluban történt, hogy szent István szobrát a templomból „i ti si magyar!“ (te is magyar vagy) szavakkal kidobták. Különbösen Ramberg br. királyi biztos majd csak csinál rendet köztük, s hogy a polgári autonómia nem egy hamar állítatik vissza, arról bizonyosságot tesz, hogy Ramberg br. adatlust is vett maga mellé Beyer szeptemvir személyében.

A budavári gyilkosságok magaviseletéről a börtönben egy könyvmatu lap a következőket írja. Spanga Pál felette türelmetlenül várja ítéletét, aminek nem rég igen erőlyes s elkeseredett hangon adott kifejezést. Mikor egyszer a börtönmester benyitott hozzá, Spanga mint egy tigris elébe ugrott s azt mondta neki: „Akaszszanak fel rőtgn, de itt egy perezig sem maradok tovább!“ Emellett szeméi vadul forogtak s szája tájékozott a dühtől. A börtönmester megnyugtatta, hogy nem sokára előkerül az ügye, kérte, hogy addig is viselje magát nyugton s ha van valami kívánsága vagy panasza terjeszse azt elő, talán könnyíthet valamin rajta. A tapintatos fellépés léfegyverezte a dühöngő fogolyt, aki azt kérte azután a börtönmestertől, hogy adjon mellé egy másik szobátársat, mert a mostaninak „szörnyű buta pofája“ van; nem tud a szeme közé nézni. Ezt a kívánságát teljesítették s azóta Spanga egész önmegadással viseli sorsát. Teljesen ellenkező Pitély magaviselete. Ez az ember a legelvetemedettebb gonosztevők egyikének látszik. Szörnyű büntetést nem hogy megbánna, de sőt minden alkalommal dicsékszik vele, hogy ő kit és mihodón gyilkolt meg. Ugy beszél a gyilkosságról, mint valami hőstettéről s oly fenhangon, hogy kihallatszik a börtön udvarára. Ha unja magát, füttyülni vagy dalolni kezd, mítem törődik a tilalommal. Tudja, hogy akasztófa vár rá, de ez épséggel nem rontja el jó kedvét. — Berecz és Jávor teljesen meg vannak törve s a börtönszemélyzetnek nem adnak okot a panasza. Mindketten remélik, hogy enyhé büntetéssel foghatnak szabadulni a perből.

Ritka kelet. Napjainkban tudvalevőleg mindefelől „fetalálnak,“ valamit; feltalálnak nemcsak régi vasakat, cserepeket, de közben egész városokat, pl. Tróját a Priamos kincsével. Régiségek valóságos üzletágot képviselnek immár s nem fognak esodálkozni, ha nemsokára a déli és esti tözsdén a régiségek is elkezdnek kurzálni. Egy berlini antiquarius a régiség-hajszát ki akarta gunyolni, midőn a „Tgl. Rdsch.“ kis hirdetései közé a következő hirdetést tette: „Ritkasággyűjtőknek: A kumersdorfi csata eldülése tudvalevőleg csak egy hajszálon függött; én ezt a hajszálat fáradságos ásatások után megtaláltam a csatatéren. 2000 Lstrl. beküldése esetén kész vagyok e ritkaságot egy gazdag angolnak, vagy más ritkasággyűjtőnek átengedni.“

Szabályzat, a m. k. tudomány-egyetemek és kir. jogakadémiák tanulmányi és vizsgálati rendjét illetőleg.

(Kiadott a vallás- és közoktatásügyi m. k. miniszter 1883. évi 28.291. számú rendeletével.)

I.

Az alapvizsgálatokról.

1. §. Az első alapvizsgálat tárgyai: a) a római jog a pandekta-jog mellőzésével; b) az európai jogtörténet, különös tekintettel a magyar jogtörténetre.

2. §. Az első alapvizsgálat két félév igazolása alapján, a második félév végén tehető, de a rákövetkező, azaz harmadik félév kezdetén okvetlenül letendő, különben a harmadik félév s az ezental annak sikeres kiállása nélkül eltöltött tanidő, a rendszer quadrenniumba be nem számítható.

3. §. A második alapvizsgálat tárgyai: a) a jogbölcselet, a történelmi rész mellőzésével, b) a magyar közjog, c) a nemzetgazdaságtan a pénzügytannal.

4. §. A második alapvizsgálat a negyedik beszámítható félév végén tehető, de a következő, vagyis ötödik félév kezdetén okvetlenül letendő, minthogy különben az ötödik félév s az ezental a vizsgálat kiállása nélkül eltöltött tanidő, a rendszer quadrenniumba be nem számítható.

5. §. Alapvizsgálati rendes határidő június hónap első fele és szeptember hónap első fele. Kivételes határidő január 5—15. napja, mely kivételes határidőben azok vizsgálatathatnak, akik január hóval kezdik tanulmányuk harmadik, illetve ötödik, beszámítható félévét; ugyancsak azok is, a kik külföldi egyetemről jöve, a szeptemberi terminuson iratkoztak be, továbbá a tényleg katonai szolgálatból őszszel kiléptek (§. 7.). végül azok, a kik a megelőző határidők valamelyikén az egészből vagy a pótvizsgálati tárgyból képesítetteknek nem találtak, a vizsgálat ismétlésére utasítottak.

6. §. Pótvizsgálati határidő azok számára, a kik egy tárgyból júniusban függesztettek fel, szeptember 1—15., azok számára, a kik szeptemberben függesztettek fel, november 1—15., azok számára pedig, a kik január 5—15. közt függesztettek fel, márczius 1—15. napjai közt tűzhető ki. Az e határidőben sikerrel letett pótvizsgálat a tanidő beszámítása tekintetében a felfüggesztés idejében teljes sikerrel kiállott vizsgálatával egyenlő.

A kik e határidőben nem képesítettnek ítéltetnek, a pótvizsgálatot még egyszer ismételtetik a legközelebbi (azaz a novemberi, illetőleg januári vagy júniusi) vizsgálati határidőben.

Ugyanezen határidőben tehetik a pótvizsgálatot azok is, a kik az első rendes pótvizsgálati határidőt elmulasztották. Az ismételt vagy utolag letett pótvizsgálat azonban a tanidő beszámítása tekintetében nem hat vissza.

A kik a pótvizsgálatot a felfüggesztést követő, második határidőben sem állják ki sikerrel, már csak a teljes vizsgálat ismétlésére bocsáthatók.

7. §. Kik azon időben, midőn valamely alapvizsgálatot letenni kötelesek, beigazolt tényleges katonai szolgálatban valónak, azok az e miatt elhalasztott vizsgálatot, illetve elhalasztott pótvizsgálatot még a tartalékba helyzetéseiket követő legközelebbi határidőben a félévek beszámítása tekintetében oly hatálylyal tehetik le, mint ha azt a rendes határidőben állották volna ki. Ha pedig az ekkor megkísérlett alapvizsgán egy tantárgyból pótvizsgára utasítottának, ezen pótvizsgálat a következő legközelebbi határidőben a tanidő beszámítása tekintetében szintén visszaható hatálylyal tehetik le. Az első alapvizsgálat sikeres kiállása előtt eltöltött tanidőből azonban a rendes quadrenniumba több mint 3 félév, a második alapvizsgálat sikeres kiállása előtt eltöltött tanidőből pedig több mint 5 félév,

ezeknek sem számítható be. Hasonló elbírálás alá esnek a külföldi egyetemről átlépők.

8. §. Az alapvizsgálatokra való bocsáthatás feltétele a félévek kellő számán felül az, hogy a folyamodó minden, a kérdéses vizsgálaton előforduló tárgyakból legalább egy félévi főkollegium halgatását igazolja.

9. §. A vizsgálatra bocsáttatás iránti kérvény a kari dékánhoz intéztetik, ki az arra szükséges kellekeket megvizsgálja, s ha ezek rendben vannak, a jelentkezőt arról az illető bizottság elnökének megnevezése mellett végzésileg értesíti. Elutasító végzés ellen a karhoz lehet folyamodni, mely a vizsgálatra bocsátás kérdésében véglegesen határoz.

Belföldi karok hallgatói azon tanítézetnél vizsgáznak, a hol a vizsgálatra jogosító félévek utóbbiakat hallgatták.

10. §. A vizsgálatra bocsáttottak névsorát a dékán a bizottság elnökével közli, a ki ez alapon a két bizottság közt a jelölteket egyenlően megosztja s a vizsgálati helyet, napot és órát kitűzi s a táblán kihirdeti. A vizsgálatról való indokolatlan elmaradás esetében, mit a bizottság ítélt meg és jelent be a dékának, az elmaradó ugyanazon félévben ama vizsgára nem bocsátható, és így esetleg félévét veszti.

11. §. Ugyanazon egy vizsgáló-bizottság előtt egyszerre a vizsgálat nem folyhat többel, mint legfeljebb negygyel és annyi idő engedendő, hogy a jelöltnek minden egyes vizsgálati tárgyból való készülsége alaposan megítélhető legyen; a vizsgálat azonban egy jelölttel, egy negyed óránál tovább ne tartson.

12. §. A vizsgálati eredmény felett a bizottsági tagok szótöbbséggel vagy egyhangulag határoznak.

13. §. Elfogadás esetén a jelölt képesítettnek ítéltetik készülségéhez képest, szótöbbséggel vagy egyhangulag, sőt ha a jelölt a vizsgálat minden tárgyából kitűnő eredményt tanúsított, kitiűntetéssel nyeri a képesítést.

14. §. Ha a jelölt feleletei csak egy tantárgyból nem ütnek meg a mértéket, abból lehetőleg ugyanazon bizottság előtt teendő pótvizsgálatra utasítható, és annak sikerétől függeszthető fel az egész vizsgálatnak eredménye; eféle pótvizsgálat a két alapvizsgálatra nézve a 6. §. szerinti időben s hatálylyal tehető.

15. §. A Visszaütasítás esetében a két alapvizsgálatnál ismétlésnek az 5. §. által kijelölt időben s hatálylyal van helye.

16. §. A vizsgálati eredmény a két alapvizsgálatnál a jelöltnek leckekeönyvébe jegyeztetik be, a jelölt nevének kitételével és a vizsgálati jegyzőkönyvre való utalással. Az alapvizsgálati díjt (8 frt 40 kr) nem fizetik, a kik késedelem nélkül vizsgáznak, ha tandíjmentességet élveznek azon félévben, melynek végén a vizsgát tenni kötelesek.

Ezen elvnek megfelelőleg a tandíj felétől felmentettek, a vizsgadíj felétől is mentesek. Ezen kedvezménytől elesnek, a kik a vizsgálati határidőt meg nem tartják, még ha tandíjmentesek volnának is, a késedelemzve tett vizsgálatnak idején.

II.

Az elméleti államvizsgálatokról.

17. §. Két elméleti államvizsgálat tartatik: u. m. a jogtudományi és államtudományi, mely államvizsgálatok az 1883. évi I. t.-cz-ben megállapított minősítő jelleggel bírnak.

18. §. A jogtudományi államvizsgálatnak tárgyai:

- a) magyar magánjog, kapcsolatban az osztrákjoggal, amennyiben a magyar birodalom területén gyakorlati jelentőséggel bír és tekintettel a házasság kánonjogi elveire;
- b) a büntetőjog és eljárás;
- c) a kereskedelmi és váltófog;
- d) a polgári törvénykezés;
- e) a magyar közigazgatási jog.

19. §. Az államtudományi államvizsgálatnak tárgyai:

- a) alkotmányi politika;
- b) magyar közigazgatási jog, tekintettel a perenkívüli eljárásra, azonban a telekkönyvi eljárás mellőzésével és a büntetőjognak a kihágásokról szóló része s az arra vonatkozó eljárás;
- c) a magyar pénzügyi jog elvei és főbb intézményei, kiterjeszkedve a jövedéki kihágásokra is;
- b) az egyházjog, mint az egyházak alkotmány és közigazgatási joga;
- e) a magyar állam statisztikájából a népességi, közmívelődési és közgazdasági rész, tekintettel Ausztriára.

20. §. Az államvizsgálat a tanfolyamnak az egyetemen vagy jogakadémián befejezése és a végbizonyítvány kivétele után tehető, és pedig a jogakadémiai hallgatókra nézve csak azon jogakadémián, a hol a végbizonyítvány kiérdemeltetett.

21. §. Az alapvizsgálatokról szóló 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16-ik pontok az államvizsgálatok tekintetében is irányadók, következő eltérésekkel.

a) az államvizsgálat iránti kérvényhez csatolandó az index és a végbizonyítvány, melynek kelte és száma az indexbe vezetendő, és a lefzetett vizsgálati díjról szóló nyugta;

b) az államvizsgálatról való indokolatlan elmaradás esetében, a mit a bizottság ítélt meg és jelent be a dékának, az elmaradó három hónap előtt új határidőt nem nyerhet és a befizetett vizsgálati díjakat elveszti;

c) az államvizsgálatoknál ugyanazon egy vizsgáló-bizottság előtt a vizsgálat egyszerre legfeljebb három jelölttel folyhat. Minden egyes jelöltre másfél óra engedhető;

d) egynél több tárgyból az államvizsgálatnál nincs helye pótvizsgálatnak. Pótvizsgálat nem tehető a felfüggesztést követő 6 hét előtt, mely határidő megtartása céljából a pótvizsgálatra utasító eredeti bizonyítvány a kérvényhez csatolandó. A pótvizsgálat egyszer ismételtetik. Ha a pótvizsgálat másodikban sem sikerül, vagy ha az a teljes vizsgálat napjától számítandó hat hó alatt sikerrel le nem tétetik, a jelölt csak az egész vizsgálat ismétlésére bocsátható;

e) visszaütasítás esetében a jelölt két hónap előtt ismétlésre nem bocsátható;

f) államvizsgálatoknál az eredményről a bizottság által aláírt bizonyítvány adatik ki, melynek kelte és száma a végbizonyítványra is rávezettetik;

g) a nem képesített vagy felfüggesztést tartalmazó bizonyítvány, mely az új vizsgálati határidő kimérése céljából a kérvényhez csatolandó, a sikeresen kiállott vizsgálatról szóló bizonyítvány átadásakor elnökileg megsemmisítendő;

h) az államvizsgálati díj 20 forint, a pótvizsgálati díj 10 forint.

Díjmentességnek nincs helye.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

A „Pécsi kereskedelmi és iparkamara” évi jelentése.

(Folyt.)

Ha egy fa ára pl. 10 krajczárba vétetnék s egy-egy községi lakos évenként két darabot tartoznék venni, evel nem valami nagy teherrel sújtatnának az illetők. Ennyi áldozatot ugy véljük, bárki is jó lélekkel hozhat, ha másnak nem, — legalább utódainak.

Ez a favételei kötelezettség tartalma például 10—15 évig, a mikorra aztán a mostanság gyümölcsfatermesztésben oktatott

iskolásgyerekek ide s tova gazdákká felnőve, kész gyümölcskerteket találnának.

A gyümölcsfatenyésztésre vonatkozó oktatások nagy része a jelen körülmények közt nem egyébb, falra hányt borsónál. A gyermek a mint kikerül az iskolából, nem igen törődik az iskolában nyert s a fatenyésztésre vonatkozó ismereteinek alkalmazásával. Itt-ott teng előtte egy-egy fa, melyeken nem is lát valami nagy hasznót. De legyen csak telken pl. 20—30 jól gondozott és bőven fizető fa, bizony nem fogja a dolgot könnyösen venni, lesz gondja a fákra s előtte növen, teremve a fa mintegy önkénytelenül felujtja emlékezetében mindazt, a mit a gyümölcstermelést és értékesítést illetőleg egykori a tanítótól hallott. — A faiskolát kezelő tanító mindazokat, kik a meghatározott ideig nem vették meg a megállapított mennyiségű fákat, azok neveit beterjesztendő járásának szolgabiroóságához, mely aztán bíróság mellett, közigazgatási uton kényszerítendő ezeket a fák beszerzésére.

A faiskolát kezelő tanító vagy személyesen, vagy felfogadott napszámosa által időnként meggyőződést szerezne magának arról, hogy az iskolából kiültetett fák az egyes birtokosoknál megeregedtek-e. Ha nem, akkor az illető kötelezendő lenne a kivesszett fácskák pótlására. Ez egy igen hatóságos eszköz lenne arra, hogy az elültetett fácskákat kellően gondozzák is. A járási szolgabíró köteles volna időnkint a faiskolát megvizsgálni s általában a gyümölcsfatenyésztés terén netán felmerülő panaszokat gyorsan, rövid uton elintézni.

Az utak befásítása egy lenne eszköz-lendő, hogy ugyancsak egy megállapított kulcs szerint, minden községi lakós tartozik a faiskolából fákat venni s azokat az illető uton elültetni, mire a községi elöljáróság ügyelne fel. A meg nem fogamzott vagy méskép kipusztult fákat a község tartoznék helyre pótolni. —

A gyümölcstermelés és kereskedésnek igen jó szolgálatot tehetnének a gazd. egyesületek, ha csak az illető megyére kiterjedőleg a megye székhelyén évenként, pl. ünnepélyes közgyűlés alkalmával 2—3 napig tartó gyümölcskiállítás rendeznének. E kiállítás egyuttal gyümölcsvásár is lehetne, a mennyiben a kiállító kiállított gyümölcse mellé kiürné, hogy ebből meg ebből a fajból ennyi meg ennyi eladó készlete van s ezt ilyen meg ilyen áron adja. A ki venni akar közvetlenül a termelőnél tehetné meg a megrendelést. Aztán felszólítandók lennének azon hazai iparosok, gyárosok, kik kertészeti eszközöket készítenek, hogy ilyeneket küldjenek a kiállításra. A kintintésre méltó gyümölcskiállítók egy-egy kisebb-nagyobb értékű s a kiállításra küldött kertészeti eszközök lennének jutalmazva, az eszközök kiállító pedig oklevelekkel s azzal, hogy az illető gazd. egyesület kiállított tárgyak nagy részét a fentemlített czéltől megvenné. —

A pécsi kamara területén többé-kevésbé kereskedés tárgyát képező gyümölcs közt első sorban a szőlőről kell megemlékeznünk. A csemegezőlő fajok itt nagyon el vannak terjedve. Az elsőség e tekintetben a pécsi szőlőket illeti. Az itteni, meglehetősen bőven előforduló spanyol és muskotály szőlő kiválóan finom zamat, intenzív édességénél fogva már régtől fogva messze vidéken s a külföldön is mint a délszaki első rangú csemege szőlőkkel vetekedő faj ismeretes.

A szőlőkivitel felkarolása érdekében újabbán országszerte, minden számítás nélkül megindult s így sok szőlősgazdának jelen-tékeny kárt okozott mozgalom Pécsért is jókora kiviteli vállalkozási kedvet keltett. Csakhamar akadt vállalkozó elég, kik a pécsi hegyeken a legfinomabb csemege fajokat összevásárolták s a sok kínálás folytán külföldről tömegesen érkezett megrendelésekre derűre borúra szállították ki. Az ily szállít-mányoknak lagalább is 1/6-öd részével úgy jártak az illető exporteurök, hogy midőn szállítványuk a rendeltetési helyre, több-

nyire Bécsbe, Prágába, Brünnebe, Teschenbe, Boroszlóba stb. megérkezett a czimzett által táviratilag értesítették, hogy a szőlők megérkeztek ugyan, de oly sérült állapotban, hogy azokat csak 40—50 sőt több % ár-elengetés mellett hajlandó átvenni a vasutól. Mit tévő legyen az exporteur? Utazzék el pl. Boroszlóba a megrendelő állításának valóságáról meggyőződést szerezni, vagy retourniroztassa a szállítványt s maga viselje ennek költségét? Kénytelen-kelletlen visszatávratozott tehát, hogy „ha úgy van, csak tessék átvenni.”

Persze a megrendelők részéről mindez csak csalárd fogás volt. A pécsi ép fejlődési spanyol és muskotály szőlő még laza csomagolás mellett is sérülés nélkül állja ki a vasuti szállítást.

A Németszágba való kivitel csökkentés s csakhamar bekövetkezett teljes megszűnését az imént említett körülményen kívül a szőlőre kivetett magas beviteli vám is okozta.

A „Pécs” távirata.

— Bécs 1883. szeptember 7-én. —

Tegnap délután jelent meg Zágrábban Gr. Ramegr proclamatiója, mely mindenk-előtt a hatóságokat és hivatalnokokat hívja fel kötelességeik pontos teljesítésére. A kir. biztosnak feladata a felzavart rendet helyre állítani, további zavargásoknak elejét venni, s az eddigi zavargásokban részt vevőket a törvény szigorát éreztetni. A közös kormánynak Zágrábban levő két épületén a czimerek magyar és horvát felirattal ismét kitéteknek, hogy az állam megsértett tekintélyének elég téte-sék, s látható tényekkel hirdettessék, hogy politikai kérdéseket utcazi kihágások által megoldani nem lehet, csak az erre jogosult factorok által történhetik. A biztos a lakos-ságot szólítja fel közreműködésre, hogy erőszakos intézkedések mellőzhetőek legyenek, melyeket szükség esetén kimélet nélkül fog alkalmazásba venni.

Végül óva int, hogy ne higgyenek olyan híreknek, mintha az ország nyelve, nemzetisége és alkotmányos jogait megtámadni akarná.

A nemzeti párt éjjeli ülésében Ramegr kiküldetését alkotmányvértésnek jelentette ki.

Törvényszéki csarnok.

Előadott polgári ügyek.

Vésey Rezső kir. tszéki bíró által:
Szeptember 4-én.

4104. polg. 1883. Simon Dávid és Simon György, Szekeres Gábor ellen bekebelezésre alkalmas okirat kiállítása, esetleg a vételár visszafizetése iránt.

5784. polg. 1883. A pécsi kölesönös segélyző egyetnek bírói illetőség elleni kifogási ügye, a Klein J. felp. által 2876 frt és 789 frt s járuléka iránt indított keresetre nézve.

Bogyay Pongrácz tszéki bíró által:
Szeptember 4-én.

6214. polg. 1882. Strainics Gyula, Bojanin Milos ellen ingatlan birtokba bocsátása iránt.

Kissfaludy Imre tszéki bíró által:
Szeptember 6-án.

4214. polg. 1883. Dadits Mika, Pucsa-

nin Jakab és Pucsanin László alperesek ellen ingatlanok tulajdonjoga iránt.

4547. polg. 1883. Ozv. Kram Jánosné, Kram János és társai ellen néh. Gertrud és Anna utáni örökösödési jog megállapítása és osztályrész megítélése iránt.

4580. polg. 1883. Ifj. Boly József felp., ifj. Boly Józsefné, szül. Moricz Julianna ellen, házasság felbontása iránt.

Előadandó bünt. ügyek.

Szeptember 10-én.

4339. bünt. 1883. Bunyevác Stipó ellen, emberölés miatt.

Szeptember 12-én.

3194. bünt. 1883. Müller Henrik ellen, sulyos testisértés miatt.

3335. bünt. 1883. Vágner József ellen, lopás miatt.

4198. b. 1883. Özv. Schlág Györgyné és társa ellen, sikkasztás miatt.

Szeptember 14-én.

3012. b. 1883. Gondos Ferenc és társai ellen, magánosok elleni erőszak miatt.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru-és érték-tőzsdén.

Budapest, 1883. szept. 7-én.

	Pénzhelyi árf.
1 Magyar aranyjárdék 6%	119 —
2 Magyar aranyjárdék 4%	86 50
3 Magyar papírajárdék 5%	85 10
4 Magyar vasuti kölcsön.	138 25
5 Magyar földterhementesítési kötvény.	98 75
6 Tames-bánati „ „	98 50
7 Erdélyi „ „	98 —
8 Magyar szőlődezsma váltásági „	97 —
9 Magyar nyerevény sorsjegykölcsön	112 75
10 Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	109 50
11 Osztrák járadék papírban	78 —
12 „ „ ezüstben	78 25
13 „ „ aranyban	99 25
14 Osztrák-magyar bankrészevény.	834 —
15 Magyar hitelbank részevény.	286 20
16 Osztrák hitelintézet	288 50
17 Cs. és kir. arany	5 66
18 20 frankos arany (Napoleon'or)	9 51
19 Német birodalmi márká	58 45

Közlekedés.

Vasuton.

a Mohács, Pécs és Budapest közti vasuton.
Mohácsról Pécs felé indul reggel 3 óra 23 p.
d. e. 10 óra — „
d. u. 3 óra 15 „
Pécsről Mohácsra indul reggel 6 óra 22 „
d. e. 11 óra 15 „
este 10 óra 37 „
Pécsről Budapestre indul délelőtt 11 óra 05 „
este 7 óra 16 „
Budapestről Pécsre indul reggel 8 óra 16 „
este 7 óra 15 „

Személyhajók:

Budapestről Mohácsra na-ponta déli 12 órakor.
Mohácsról Budapestre na-ponta d. e. 11 órakor.

Póstahajók:

Budapestről Zimonyig na-ponta 11 órakor éjjel.
Mohácsról Zimonyig na-ponta 8 óra 15 perczkor reggel.
Mohácsról Gyurgyevóra szerdán, pénteken és vasárnapon reggel 8 óra 15 perczkor.
Mohácsról Budapestre na-ponta 2 1/2 órakor reggel.

Laptulajdonos: Fekete Mihály.
Felelős szerkesztő: Bodó István.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnek külön lakcímével is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válaszlra szükséges póstabélyeg beklndetik.

Olcsó könyvek. Konek: Egy-házjog, Fésüs: Közigazgatási jog, Konek: Statistika, Kautz: Politika című könyvek, szépen bekötve, tiszta állapotban olcsón eladóok. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Donatus kápolna közelében egy 10000 ö. szálló és présház, igen kedvező feltételek mellett megvehető.

Egy gyermektelen család egyetlen jó házbéli tanulót teljes ellátásra méltányos feltételek mellett elfogad. Tudakozhatni a kiadóhivatalban.

Tőke befektetésre és gyűmölcsösztetésre alkalmas ház a belvárosban előnyös áron megszerezhető. Értesítést a kiadóhivatal ad.

Egy r. k. vallású 3 éves tanítójelölt óhajtaná valamely tisztességes házban ebéd és vacsoráért az elemi tantárgyakból, vagy gymnasiumi alsó osztályi tantárgyakból gyermekek számára órákat adni. 386.

4-6 gymnasiális osztályt végzett ifjú gyógyszerész gyakorolnak elfogadtatik.

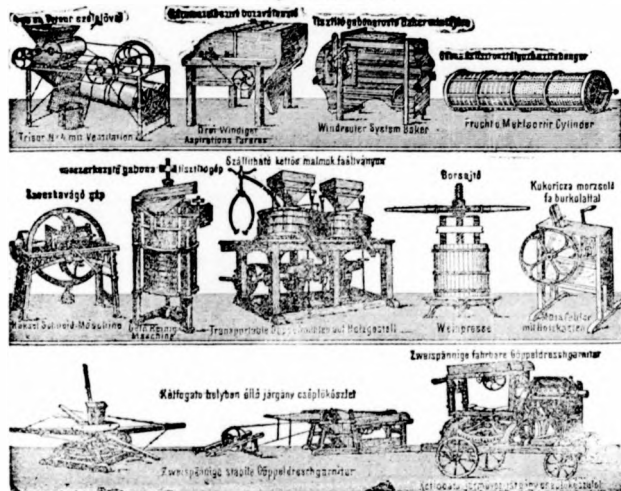
Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti ország-ut alatt, jutányos áron megvehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

Egy jó családból származó leány egy családhoz óhajtaná jutni, hol kisebb gyermekeket tanítana és egyuttal a házi teendőket is végezné.

Gutjahr és Müller

BUDAPESTEN.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár a Margithid közelében, ajánlják szolid szerkezetű s javított gyártmányukat, mint:

Trieurök gazdaság számára: Járgány-Cséplőgépek. Szelelő-rosták. Kukorica-zsolók. Szeeskavágók. Borsajtók.

Különlegességek malmok számára: Duplamalmok. Malom trieurhenger. Gabona-osztályozó hengerek. Koptatógépek. Dara-választógépek. Tarárok. Detacherök.

Malom-alketrészek: Transmissiók. Szijkerekék.

Rostalemezek: Cséplőgéprosták. Liszthenger-szíták. Koptató-lemezek. Ráspoly lemezek stb.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

295

Árverési hirdetmény.

569 sz. végr. 1883.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi tek. kir. járásbírótság 5510/883. számú végzés által Valentin Károly végrehajtató javára Dr Fesztl György pécsi lakos ellen 500 frt tőke ennek 1883. évi május hó 23. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 12 frt 80 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 740 frt 80 kr-ra becsült butorok és könyvekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 7274/1883 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécssett alperes lakásán leendő eszközzésére 1883-ik év szeptember hó 10-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Pécssett 1883-ik évi augusztus hó 29. napján.

Kremmer Ferencz,
kir. bir. végrehajtó.

Eladó gőzmalom.

Egy jó kelendőségnek örvendő 10 lóerejű gőzmozdony (Locomobil) két pár köre, korpás őrlésre alkalmazva, I-ső osztályú „Blum“ féle kövekkel, önműködő vízszivattyu transmissióval, fűfűrészelő körfűrészel, kézi fecskendővel a kazány mosáshoz, 26 méter hosszú, 8 1/2 méter széles malomépület kátrányozott tázsindelyvel, részben pedig vaslemezrel fedve, szabad kézből örök áron eladó.

Az épületben van 3 lakható szoba, egy éléskamra, egy takaréktűzhelyvel ellátott melegkonyha, továbbá van az épület alatt téglával boltozott jó pincze, ezenkívül 2 melléképület, melyeknek hossza 8 méter, szélessége 5 méter.

A belsőség 1000 ölet tesz, buján termő házi kerttel, az udvartér 300 ööl, mely tölgyfa czölömpökre erősített fenyő deszkával van kerítve. A malom Pécs és Szigetvár közt elvonuló országút mellett Nagy-Peterd község közvetlen közelében van. A feltételek alolirtnál megismerhetők.

El nem adhatás esetében egy dolog értő, erkölcsös magavi-seletű fiatel egyén, legyen az molnár vagy gépész üzlettársul felvételik, megkiváratatik azonban, hogy az illető megfelelő pénzzel is szabadon rendelkezék.

Filiszár József,
gőzmalom-tulajdonos.

385

„Magyarhon ifjuságának.“

A Budapes, V. ker. Nagy-Korona-utca 13. szám alatti
katonaiskola,

1883. szeptember 16-án kezdi meg 14-ik iskolaévvét, **előkészítési tanfolyammal** valamennyi cs. kir. **katona-képző intézetek** és **habapródiskolák** felvételi vizsgájára; nem különben a **tényleges hadapródi vizsgákra**. Ezen intézet **ellátással** van kapcsolatban.

Feltételek mérsékeltek, értesítések ingyen.

Az igazgatóság

Fissinger E. nyuz. százados.

328.

PACHER E.

üveg, porcelán, lámpa, nürnbergi és diszáru nagy raktára

Pécsett, Széchenyi-tér 17. sz. Bazár.

Ajánlja az építkezési idényre belgai, tükör és szolintábla, valamint legjobb minőségű csehországi tábla-üveg nagy raktárát.

Aranyléc- és képkeret-raktárát dus választékban.

Elvállal minden néven nevezendő üveges-munkákat u. m. új épületek beüvegezését, háztetők üveggeli befedését, bolti kirakatok, kávéházak, éttermek beüvegezését és felszerelését, mindennemű kép-keretek elkészítését, valamint minden e szakmába vágó javításokat minden versenyt felülmuló olcsó árakban.

Vendéglők és kávéházak számára

mindennemű üveg- és porcellán-edények, konyha-edények és evő-ezzközökből nagy raktár.

Továbbá ajánlja

borkereskedők valamint privátok számára

az ausigi boros boutelia-üveg gyári füraktárát és képviselőségét, elfogad rendelményeket minden mennyiségre, ugyszintén directe kocsiakománny szállítványokra.

Pontos és gyors kiszolgálát biztosittatik.

Magát a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlva, marad kiváló tisztelettel

203.

PACHER E.

Figyelemre méltó!

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudtára adni, hogy építkezés miatt üzlet-helyiségemet ideiglenesen elhagynom kellett s üzletemet

Fő-utcza a városház épületében levő bolthelyiségbe

(Hamerli J. ur keztyü-üzlete mellett) tettem át.

Ez utóbbi azonban oly szűk, hogy nagyárukészletemet abban el nem helyezhetem s így engedve a kényszerűségnek, árucikkeimet tetemesen le-szállított árak mellett kiárusítom.

Minél számosabb látogatásért esedez tisztelettel

Kepes Kálmán.

Vidéki megrendelések a legpontosabban teljesittetnek.

219

„Kellemetlen szájszag és fogfájás ellen!”

Érdem-éremmel kitüntetett

SCHULHOF KÁROLY ROBERT,
Manchesteri lakos által feltalált

osztrák császári kizárólagos magyar kir. szabadalmat nyert

SZOPIANA-SZÁJSZESZ.

Hatása:

1. Sopiana-szájszész, a száji- és orr-üregek (odras vagy műfogak, dohányzás vagy bármí más okból eredő) minden bíz-zet nyomtatásni eltávolítja.
2. Erősíti a porlyhádt foglust és az ingó fogakat, az utóbbiaknak visszaadja természetes fehér színtket, megröjti a fogkő képződését, vdi a fogak zomán-czát és óv a fogfájás ellen.
3. A száji- és orrüreg mindennemű szulyos (skorbutikus) bantalmait gyögyítja, adíti és pirosítja a foglust és edzi a nyakharlyát.
4. A már létező fogfájást eltávolítja, ha a fájó fog husa par csepp-, vizzel nem ele gyített szájszészszel meg-medvesítettik.
5. Diphtertis és más torokbajoknál igen sikeres gargalizáló szer.

Ara kicsinyben egy üveguek

1 forint 25 kr. o. é.

Raktárak: Székes Jetrón gyögy-sze-resznel Pécsett, Török József Gyögy-sze-resznel Budapest és minden nagyobb vi-deki Gyögy-szerárban. Biro János Gyögy-szerész urnal Kolozsvártól.

Foraktár

Dr. Schulhof Adolf urnal

Pécsett.

Több mint 800 elismerő bizonyítvá-nyok orvosi tekintélyektől elomtatthattók.